

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7C/265/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612210775
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2013:2612210775.4

Rozhodnutie

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v právnej veci navrhovateľa: G. O., nar. XX.X.XXXX, J. X/X, XXX XX C., právne zastúpený Mgr. Štefanom J., advokátom, AK Y. XXX, XXX XX D., proti odporcovi: v 1. rade: C.. W.. I. J., nar. X.X.XXXX, O. XXX/X, XXX XX D., št. občan SR a v 2. rade: X. G., nar. XX.XX.XXXX, G. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpená JUDr. Dušanom Krivským, advokátom, AK Sasinkova 24, 909 01 Skalica, o zaplatenie 33.193,92 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca v 1. rade je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi sumu 33.193,92 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24.1.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

Voči odporkyňi v 2. rade súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť súdny poplatok za odpor odporkyne v 2. rade v sume 1.991,50 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku Okresnému súdu Senica.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť odporkyňi v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.551,50 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporkyne v 2 rade.

Odporca v 1. rade je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.470,14 € a iné trovy konania v sume 1.991,50 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ dňa 5.10.2012 podal na Okresný súd Senica návrh, ktorým sa domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým zaviazže odporcov spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 33.193,92 € spolu s príslušným úrokom z omeškania a trovami konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006.

Tunajší súd následne vydal vo veci platobný rozkaz, č. k. 7C/265/2012-57 zo dňa 20.2.2013, proti ktorému však odporkyňa v 2. rade podala odpor s odôvodnením, čo malo za následok zrušenie platobného rozkazu ex lege a vytýčenie pojednávania vo veci.

Uznesením, vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 17.9.2013 súd priznal odporkyňi v 2. rade na jej žiadosť oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odpor.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval.

Odporca v 1. rade s návrhom navrhovateľa súhlasil.

Odporkyňa v 2. rade s návrhom navrhovateľa nesúhlasila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a ich právnych zástupcov, písomnými vyjadreniami účastníkov konania vo veci, kúpnu zmluvou zo dňa 6.11.2006 (v texte ďalej aj ako „dotknutá alebo neplatná zmluva“), dohodou o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 12.12.2006, zmluvou o pôžičke zo dňa 15.11.1999, zmluvou o pôžičke zo dňa 17.5.2002, zmluvou o pôžičke zo dňa 12.7.2004, zmluvou o pôžičke zo dňa 31.1.2006, 31.5.2006, potvrdením zo dňa 12.12.2006, dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu zo dňa 26.2.2007 doručeným navrhovateľovi dňa 27.2.2007, rozsudkom OS Nové Mesto nad Váhom č. k. 6C/47/2008-136 zo dňa 7.5.2009 v spojení s rozsudkom KS Trenčín č. k. 17Co/212/2009-175 zo dňa 30.11.2009, výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenie zo dňa 23.1.2012 adresovanou odporcovi v 1. rade a odporkyni v 2. rade, odpoveďou odporkyne v 2. rade na výzvu zo dňa 10.2.2012 a odporcu v 1. rade zo dňa 21.2.2012, vyjadrením PZ navrhovateľa k odpovedi odporkyne v 2. rade zo dňa 10.3.2012, predžalobnou výzvou zo dňa 4.5.2012 adresovanou odporkyni v 2. rade a odporcovi v 1. rade, návrhom na rozvod manželstva odporcov, vyjadrením odporkyne v 2. rade k návrhu na rozvod manželstva, rozvodovým rozsudkom OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9C/52/2008-144 zo dňa 26.8.2008, rozsudkom č.k. 8C/87/2008-69 zo dňa 25.6.2009 v spojení s rozhodnutím KS Trenčín č. k. 17Co/247/2009-88 zo dňa 19.1.2010, zmluvou o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 28.4.1999, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Z výsluchu navrhovateľa, jeho právneho zástupcu, z ich písomných vyjadrení vo veci, vyplýva, že navrhovateľ má za to, že odporkyňa v 2. rade je povinná vrátiť spoločne s odporcom v 1. rade žalovanú kúpnu cenu z dôvodu relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006, ktorej sa táto dovolala listom zo dňa 26.2.2007. Navrhovateľ tvrdil, že kúpna cena bola príjmom do BSM odporcov, pretože odporca v 1. rade s navrhovateľom uzavrel a odporca v 1.rade prevzal kúpnu cenu v čase, kedy boli s odporkyňou v 2. rade manželia. S námietkou premlčania vznesenou odporkyňou v 2. rade vyjadril navrhovateľ nesúhlas s poukazom na § 107 ods. 2 OZ. Odporca v 1. rade si požičal od navrhovateľa peniaze na kúpu nehnuteľností, ktoré boli predmetom neplatnej kúpnej zmluvy.

Odporca v 1. rade uviedol, že s návrhom navrhovateľa súhlasí v celom rozsahu a ľutuje vzniknutú situáciu. Zdôraznil, že na dotknutých nehnuteľnostiach vykonal po kúpe rozsiahle rekonštrukcie, a to malo za následok vzostup ich kúpnej ceny. K predaju týchto nehnuteľností navrhovateľovi pristúpil preto, že nemal z čoho vrátiť navrhovateľovi predtým poskytnuté pôžičky. Odporca v 1. rade ďalej uviedol, že pred rozvodom manželstva s odporkyňou v 2.rade sa na chalupu neodsťahoval, domov riadne chodil, doma len neprespával, a to bolo asi pol roka pred rozvodom. Je toho názoru, že odporkyňa v 2. rade je povinná, tak ako aj on, vrátiť kúpnu cenu navrhovateľovi, aj keď túto prevzal len on, a to preto, že peniaze použil na úhradu dlhov, ktoré vznikli ešte v čase trvania ich manželstva.

Z výsluchu odporkyne v 2. rade z jej odporu, ak aj ďalších písomných vyjadrení vo veci vyplýva, že táto s návrhom navrhovateľa nesúhlasí. Argumentovala tým, že s odporcom v 1. rade nebývala v spoločnej domácnosti už pred rozvodom ich manželstva, asi od roku 2006. Potom, čo odporca kúpil dotknuté nehnuteľnosti a presťahoval sa do nich, nemala vôbec žiadnu vedomosť o jeho účtoch ani aktivitách. Uviedla, že odporca v 1. rade býval v dotknutých nehnuteľnostiach aj po tom, čo ich predal navrhovateľovi. Z kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006, ktorej relatívnej neplatnosti sa dovolala listom zo dňa 26.2.2007, nemala žiadny majetkový prospech. Peniaze, ktoré odporca v 1. rade dostal za predaj dotknutých nehnuteľností nevidela, neboli použité pre potreby domácnosti a rodiny. BSM odporcov doteraz nie je právoplatne vyporiadané, nakoľko odporca v 1. rade sa voči rozsudku, ktorým toto bolo zrušené a vyporiadané odvolal. Odporkyňa v 2. rade z opatrnosti vzniesla námietku premlčania práva navrhovateľa na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, nakoľko subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva uplynula dňa 27.2.2009 a objektívna dňa 6.11.2009.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006 vyplýva, že odporca v 1. rade ako predávajúci zaviazal sa touto zmluvou previesť na navrhovateľa ako kupujúceho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bližšie tam špecifikovaným a navrhovateľ zaviazal sa za tieto nehnuteľnosti zaplatiť kúpnu cenu 33.193,92 € (1000 000 Sk) v dvoch splátkach, pričom prvá splátka v sume 6.638,78 € bola splatná v hotovosti v deň podpisu zmluvy a druhá v sume 26.555,14 € prevodom na účet s názvom I. J., č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX do dňa 31.3.2007.

Z dohody o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade dňa 12.12.2006 vyplýva, že títo dohodli sa že pohľadávka odporcu v 1. rade, ktorú má voči navrhovateľovi z kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006 započíta sa do výšky 13.277,57 € s pohľadávkou navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade zo zmluvy o pôžičke zo dňa 12.7.2004, ktorá zmluva nahradila zmluvu o pôžičke zo dňa 15.11.1999 a 17.5.2002.

Z potvrdenia podpísaného odporcom v 1. rade zo dňa 12.12.2006 mal súd preukázané, že kúpna cena z kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006 bola zaplatená tak, že suma 13.277,57 € bola započítaná na splatenie záväzku, ktorý odporca v 1. rade mal voči navrhovateľovi zo zmluvy o pôžičke zo dňa 12.7.2004 a suma 19.916,35 € bola zaplatená v hotovosti k rukám odporcu v 1. rade.

Z listu zo dňa 26.2.2007 doručeného navrhovateľovi dňa 27.2.2007 vyplýva, že odporkyňa 2 dovolala sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy v zmysle § 40a OZ v spojení s § 145 OZ. Dovolanie sa neplatnosti bolo doručené navrhovateľovi dňa 27.2.2008 a odporcovi v 1. rade dňa 28.2.2007.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k . 6C/47/2008-136 zo dňa 7.5.2009 v spojení s rozsudkom KS Trenčín, č. k. 17Co/212/2009-175 zo dňa 30.11.2009, právoplatného dňa 16.1.2010 vyplýva, že dotknuté nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcov.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 9C/52/2008-144 zo dňa 26.8.2008, právoplatný dňa 9.9.2008, mal súd preukázané, že manželstvo odporcov bolo rozvedené a maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti odporcu v 1. rade. Z listinných dôkazov založených v rozvodom spise, konkrétne aj zo samotného návrhu podaného odporcom v 1. rade, mal súd preukázané, že odporcovia nežili v spoločnej domácnosti od septembra roku 2005.

Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Súd vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti, a to voči odporcovi v 1. rade, voči odporkyňi v 2. rade súd návrh zamietol ako nedôvodný pre nedostatok pasívnej legitímácie. Súď mal preukázané, že navrhovateľ a odporca v 1. rade uzatvorili dňa 6.11.2006 kúpnu zmluvu, ktorou sa odporca v 1. rade zaviazal previesť na navrhovateľa vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tam špecifikovaným a navrhovateľ zaviazal sa zaplatiť odporcovi v 1. rade kúpnu cenu 33.193,92 € v dvoch splátkach, prvá v sume 6.638,78 €, splatná pri podpise zmluvy v hotovosti a druhá v sume 26.555,14 € do 31.3.2007 prevodom na účet odporcu v 1. rade. Z dohody o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 12.12.2006 mal súď preukázané, že po tom, ako bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe vyššie uvedenej zmluvy v prospech navrhovateľa, dohodli sa účastníci, že pohľadávka, ktorú mal odporca v 1. rade v sume 33.193,92 € voči navrhovateľovi z dotknutej kúpnej zmluvy započíta sa vo výške 13.277,57 € s pohľadávkou, ktorú voči nemu mal navrhovateľ zo zmluvy o pôžičke zo dňa 12.7.2004, ktorá zmluva nahradila zmluvu o pôžičke zo dňa 15.11.1999 a 17.5.2002. Z potvrdenia zo dňa 12.12.2006 vyplýva, že kúpna cena z dotknutej kúpnej zmluvy bola zaplatená vo výške 13.277,57 € započítaním hore opísaným a zostatok

kúpnej ceny v sume 19.916,35 € vyplatil navrhovateľ odporcovi dňa 12.12.2006 v hotovosti. Nakoľko odporkyňa v 2. rade bola v tom čase manželkou odporcu v 1. rade a nehnuteľnosti prevádzané dotknutou kúpnu zmluvou boli v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade, ktorá nebola účastníčkou zmluvy, dovoľala sa jej relatívnej neplatnosti voči navrhovateľovi a odporcovi v 1. rade. Dovoľanie sa neplatnosti bolo doručené navrhovateľovi dňa 27.2.2007 a odporcovi v 1. rade dňa 28.2.2007. Následne Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 6C/47/2008-136 zo dňa 7.5.2009, právoplatným dňa 16.1.2010 ustálil, že nehnuteľnosti prevádzané dotknutou kúpnu zmluvu sú v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade. Z uvedeného je zrejmé, že povinnosťou účastníkov neplatnej kúpnej zmluvy bolo vrátiť si poskytnuté plnenia.

V prejednávanej veci nebolo sporu o tom, že dotknutá kúpna zmluva zo dňa 6.11.2006 je neplatná, že odporkyňa v 1. rade dovoľala sa jej neplatnosti voči navrhovateľovi a odporcovi v 1. rade listom zo dňa 26.2.2007, doručeným navrhovateľovi dňa 27.2.2007 a odporcovi v 1. rade dňa 28.2.2007, že len odporca v 1. rade prevzal kúpnu cenu a že odporca v 1. rade na rozdiel od navrhovateľa nesplnil si svoju reštitučnú povinnosť v zmysle § 457 OZ a nevrátil navrhovateľovi zaplatenú kúpnu cenu 33.193,92 €, čím došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Spornou bola len otázka, či navrhovateľ má právo domáhať sa vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia aj od odporkyne v 2. rade. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Bezdôvodné obohatenie je v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. V ods. 1 je pritom vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. V ods. 2 tohto ustanovenia je vymedzený pojem bezdôvodného obohatenia. Zákon v tomto ustanovení uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia (piata je obsiahnutá v § 454). Teda podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. V danej veci navrhovateľ domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia z relatívne neplatného právneho úkonu, ktorého neplatnosti sa dovoľala odporkyňa v 2. rade. Zákon v ustanovení § 457 OZ výslovne uvádza, že vzájomnú reštitučnú povinnosť majú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne preukázali, že odporkyňa v 2. rade nebola účastníčkou dotknutej kúpnej zmluvy, nikdy fyzicky neprevzala ani časť plnenia z kúpnej ceny, čo súhlasne dosvedčil navrhovateľ aj odporca v 1. rade, navyše odporkyňa v 2. rade ako vyplýva z rozvodového spisu, s odporcom v 1. rade nehospodárila od roku 2005. Z uvedeného je zrejmé, že medzi odporkyňou v 2. rade a navrhovateľom nevznikol záväzkovoprávny vzťah z bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy a preto táto nie je pasívne legitimovanou osobou v spore. Súd tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa v 2. rade je povinná popri odporcovi v 1. rade vrátiť kúpnu cenu 33.193,92 € preto, že táto bola vyplatená odporcovi v 1. rade v čase, kedy títo boli manželia, a teda je príjmom do BSM, súd pokladá za špekulatívne a právne nepodložené. Nakoľko, ak by to tak bolo, ochrana zakotvená v § 40a v spojení s § 145 ods. 1 OZ, spočívajúca v práve manžela domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu týkajúceho sa iných ako bežných vecí patriacich do BSM urobeného len jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, stratila by svoj právny význam. Rovnako tak obrana odporcu v 1. rade, že odporkyňa v 2. rade je povinná spoločne s ním vrátiť kúpnu cenu navrhovateľovi z dôvodu, že tento túto použil na zaplatenie dlhov vzniknutých v čase, kedy boli manželia, je nepostačujúca na záver, že odporkyňa v 2. rade sa bezdôvodne obohatila z neplatnej kúpnej zmluvy na úkor navrhovateľa. Plnenie z neplatnej kúpnej zmluvy prijal len odporca v 1. rade a len on má povinnosť toto vrátiť.

Nakoľko odporkyňa v 2. rade v konaní vzniesla námietku premlčania práva navrhovateľa domáhať sa vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia, súd pokladal za potrebné záverom s touto sa vysporiadať. A síce súd mal preukázané, že v konaní nebolo sporu o tom, že odporkyňa v 2. rade domohla sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 6.11.2006 prípisom zo dňa 26.2.2007, doručeným navrhovateľovi dňa 27.2.2007. V prípade relatívne neplatného právneho úkonu však o bezdôvodnom obohatení možno

hovorí len do okamihu úspešného dovolania sa relatívnej neplatnosti, t.j. keď prejav oprávneného (dotknutého) došiel druhému účastníkovi (účastníkom) právneho úkonu. Tento deň treba zásadne považovať za rozhodujúci okamih na určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Úspešným dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu začína súčasne plynúť aj objektívna premlčacia doba. Do času dovolania sa neplatnosti takéhoto právneho úkonu, treba právny úkon považovať za platný (§ 40a). Na tom nič nemení skutočnosť, že účinky neplatnosti právneho úkonu nastávajú od jeho vzniku (ex tunc). Z uvedeného je zrejmé, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 27.2.2007 a uplynula dňa 27.2.2009 a objektívna doba začala plynúť dňa 27.2.2007 a uplynula dňa 27.2.2010. Súd má však za to, že ak by bola odporkyňa v 2. rade osoba, ktorá sa obohatila na úkor navrhovateľa z neplatnej zmluvy, nemohol by s poukazom na § 107 ods. 3 OZ prihliadnuť na jej námietku premlčania, keďže, navrhovateľ splnil si už reštitučnú povinnosť z neplatnej kúpnej zmluvy, a teda nemohol by tiež namietat premlčanie. Pri vzájomných (synalagmatických) právach na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy (§ 457) súd na námietku premlčania prihliadne len vtedy, keď by premlčanie mohol namietat aj druhý účastník. V ustanovení § 107 ods. 3 je vlastne ustanovená výnimka z ustanovenia § 100 ods. 1 posledná veta, podľa ktorej, ak sa dlžník dovoľá premlčania, premlčané právo veriteľovi nemožno priznať. Právo na vzájomné vrátenie plnení sa však vzťahuje len na prípady, keď predmetom by bolo vzájomné vrátenie peňažných plnení, alebo vrátenie len časti kúpnej ceny bez vrátenia kúpenej veci, a pod. Právo na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej (zrušenej) zmluvy je totiž zo zákona (§ 457 a 560) podmienené tým, že ide o vzájomnú reštitučnú povinnosť. Ustanovenie odseku 3 možno aplikovať iba na tie prípady, keď podľa zmluvy každý z účastníkov (nie iba jeden) niečo dostal, a teda každý z nich to, čo dostal, je v prípade neplatnosti alebo zrušenia zmluvy povinný vrátiť druhému účastníkovi.

V nadväznosti na hore uvedené súd rozhodol v merite veci tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd uložil navrhovateľovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. povinnosť zaplatiť úspešnej odporkyňi v 2. rade trovy právneho zastúpenia v sume 2551,50 €, ktoré trovy v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), pozostávajú z :

- odmena za 5 úkonov právnej pomoci á 486,34 € :prevzatie a príprava zastupovania zo dňa 11.3.2013, vypracovanie odporu zo dňa 11.3.2013, 3 x účasť na pojednávaní 18.6., 9.7., 17.9.2013 + 5 x režijný paušál á 6,95 €, t. j. 2466,45 €
- náhrada za stratu času v sume 69,54 €
- cestovné v sume 15,51 €

V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky je základná sadza tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci v sume 486,34 € a nie 492,93 €. Z uvedeného dôvodu súd priznal advokátovi tarifnú odmenu za päť úkonov právnej pomoci v sume 2431,70 €.

Zároveň súd uložil navrhovateľovi zaplatiť trovy štátu na súdnom poplatku za odpor, pretože odporkyňi v 2. rade bolo uznesením priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odpor a navrhovateľ bol v spore voči tejto neúspešný.

Súd uložil odporcovi v 1.rade zaplatiť navrhovateľovi v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. trovy konania v sume 4461,64 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 1991,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 2470,14 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ktoré pozostávajú z:

- odmena za 5 úkonov právnej pomoci á 486,29 € :prevzatie a príprava zastupovania, podanie návrhu vo veci samej, 3x účasť na pojednávaní 18.6., 9.7., 17.9.2013 + 5 x režijný paušál (v roku 2012- 2 á 7,63 € a v roku 2013- 3 á 7,81 €), t. j. 2470,14 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.